

ligt at forstaa, at saa mange ærede Medlemmer ikke have kunnet faae Blikket op for, at den nuværende Tingenes Tilstand ikke er i Overensstemmelse med Grundloven. Den Bestemmelse, der her er Tale om, er jo § 32, der lyder saaledes: „Antallet af Folkethingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af eet Medlem til 16,000 Indvaanere“. Den ærede Ordfører har ved 1ste Behandling sagt og i Dag gjentaget, at Meningen hermed var den, at man skulde lægge Vægt paa Antallet af Folkethingets Medlemmer, paa Antallet af Kredse, hvorimod Fordelingen af Kredse og Indbyggerantallet i de enkelte Kredse maatte siges at være et underordnet Spørgsmaal. Jeg tror, det maa erkendes, at naar det siges, at Antallet af Folkethingets Medlemmer omtrent skal være efter Forholdet af eet Medlem til 16,000 Indvaanere, gaar denne Bestemmelse ud paa at sætte Folkethingets Medlemsantal i Forhold til Antallet af Indbyggerne i Landet i det Hele taget, og den gaar ikke først og fremmest ud paa at sige, hvor mange Medlemmer der i det Hele taget skal være i Folkethinget. Havde dette været Grundlovens første Opgave, havde den naturligvis sagt: Antallet af Folkethingets Medlemmer skal være 100, 101 eller 102, hvad det nu kunde være, men det siger Grundloven ikke; den siger, at Antallet af Medlemmerne skal staa i et vist Forhold til Indbyggerantallet, og ikke alene i en vist Forhold til Indbyggerantallet i hele Landet, men endvidere i et vist Forhold til Indbyggerantallet i de forskjellige Kredse, hvori Landet skal deles. Naar Grundloven er affattet saaledes, som den her foreligger, er det jo, fordi man har villet udtrykke mere end een Tanke; man har ikke blot villet udtrykke dette, at Antallet af Medlemmerne skulde staa i et vist Forhold til Indbyggerne i de enkelte Dele af Landet, men man har tillige villet udtrykke den Tanke, at der skulde vælges een Repræsentant i hver af de forskjellige Valgkredse, og dernæst at de forskjellige Valgkredse omtrent skulle være lige store. Naar man nu vil vedligeholde en Tingenes Tilstand, i hvilken der i visse Kredse kun vælges een Repræsentant for omtrent 40,000 Vælgere, medens der er andre Kredse, hvor

der, som jeg før nævnte, vælges een Repræsentant for 14,000—15,000 Vælgere, forsynder man sig mod Grundlovens § 32 paa en dobbelt Maade; for det Første forrykker man det Forhold, der grundlovsmaessig er opstillet som det, der skal være mellem Folkethingetsmedlemmernes Tal og Indbyggernes Tal, og dernæst forrykker man Grundlovens Billie, at der skal være Lighed tilfede mellem de forskjellige Kredse. Den ærede Ordfører har med megen Omhyggelighed i Dag søgt, ligesom det af Udvalgets Flertal er forsøgt i Betænkningen, at vise, at den Opfattelse af Grundloven, som Udvalgets Flertal søger at hæbde, skulde finde Bestyrkelse i de foregaaende Forhandlinger, dels paa den grundlovgivende Rigsforsamling og dels i de senere Rigsdagssessioner. Jeg skal give det ærede Udvalgs Flertal den Anerkjendelse, at det med megen Omhyggelighed fra den grundlovgivende Rigsforsamlings Forhandlinger har opsøgt Alt, hvad der kan tjene til at belyse det Spørgsmaal, der her er Tale om. Jeg tror ikke, man skal kunne sige, at det ærede Flertal har forbigaaet eller undladt at fremdrage nogen Udtalelse fra Rigsforsamlingen eller i de da afgivne Betænkninger af Udvalgene, der har nogen Betydning med Hensyn til Spørgsmaalets Besvarelse; men jeg maa tillade mig at sige, at jeg rigtignok ikke finder, at de Præmisses, hvorpaa Flertallet har villet bygge den Slutning, hvortil det er kommet — nemlig, „at denne Grundlovsparagraf ikke af Lovgivningsmagten til nogen Tid er tillagt en Fortolkning, hvorefter den skulde gjøre det til en Nødvendighed paa Grund af Folkemængdens Tiltagen at forøge Valgkredsens Antal“ — ere i Stand til at hjemle denne Slutning. Naar for det Første det ærede Udvalgs Flertal har ment, at man ved at sammenholde Forslaget i det oprindelige Grundlovsudkast med den Bestemmelse i Grundloven af 1849, som svarer til den nuværende § 32, nemlig § 37, vil finde, at man har tilfigtet noget Andet i Grundlovens Paragraf, end man havde havt for Die ved Grundlovsudkastet, saa maa jeg tilstaa, at det ikke har været mig muligt at se dette. Det ærede Udvalgs Flertal udtaler endogjaa, at „det ses her allerede ved første Diekast, at en grundforskjellig Betragtning af